

кого самого віку. Спектр жовчних кислот (ЖК) в сироватці крові та жовчі визначали хроматографічним методом.

Дослідження показали, що у пацієнтів з ІХС вміст загальних ЖК, як і співвідношення триоксихоланових та диоксихоланових ЖК в сироватці крові суттєво не різнилися від таких у контролі. В жовчі у хворих спостерігали значні зміни. Так, при зниженні загального вмісту ЖК (на 20,4%), концентрація кон'югованих ЖК була зменшена на 20,9%, переважно за рахунок тауринових кон'югатів (на 25,7%), тоді як сумарний вміст вільних ЖК характеризувався лише тенденцією до зниження. Виявлені зміни у складі ЖК зумовили зменшення співвідношення кон'юговані/вільні ЖК на 17,9%. Аналіз змін окремих ЖК свідчив про значне підвищення вмісту вільних диоксихоланових кислот (дезоксихолева+хенодезоксихолева) – на 71,7% та деяке зниження рівня холевої кислоти (на 14,7%). Співвідношення між триоксихоланових і диоксихоланових кислот зменшилось на 24%.

Таким чином, у пацієнтів з ІХС виявляють значні розлади процесів обміну ЖК – гідроксилування диоксихоланових кислот та кон'югацію ЖК з таурином і гліцином.

ДИФЕРЕНЦІЙОВАНА ПАТОГЕНЕТИЧНА ТЕРАПІЯ РІЗНОМАНІТНИХ ФОРМ ХРОНІЧНОГО ПАНКРЕАТИТУ

Дегтярьова І.І., Скрипник І.М., Потяженко В.М., Скопиченко С.В.

Українська військово-медична академія, м. Київ

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

Мета дослідження – розробити медикаментозні комплекси для лікування хворих з гостри атаками (ГА) хронічного панкреатиту (ХП) та ХП з недостатністю зовнішньосекреторної функції (НЗФ) підшлункової залози (ПЗ).

Обстежено 75 хворих на ХП, які були розподілені на дві групи: I група – 28 хворих з ГАХП, яким призначали квамател по 40 мг і гастроцепін по 30 мг інфузійно з подальшим переходом на пероральний прийом в дозах, відповідно 40 і 50 мг на добу. З вираженим больовим синдромом призначали дуспаталін, дуоденостазу – еглоніл, 13 хворим I групи з метою підсилення антиангінального ефекту призначали гордокс інфузійно по 100000-200000 ОД на добу. За наявності синдрому подразненого кишечника (СПК), асоційованого з його дисбіозом (ДК) призначили дуфалак по 40-60 мл сиропу на добу. У 47 хворих (II група) з ХП НЗФ ПЗ – отримували креон 25000 МО (по 1-2 капсули 3 рази на добу та кавінтон 30 мг на добу.

На 10-14-ту добу лікування у хворих I групи зменшувалась вираженість або зникали клінічні прояви ГАХП, через 4 тиж – нормалізувалась підвищена раніше активність амілази в крові і сечі, вміст продуктів розпаду фібрину/фібриногену, концентрація продуктів тібарбітурової кислоти на фоні підвищення активності супероксиддисмутазу. На 5-7-му добу лікування з включенням дуспаталіну у 10 (35,7%) хворих зменшились або зникли ознаки ендотоксемії. У хворих II групи на фоні лікування прояви захворювання зникали через $(15 \pm 2,7)$ днів. Креон забезпечував функціональний "спокій" ацинарним клітинам ПЗ, внаслідок чого підвищувався дебіт гідрокарбонатів та активність ліпази в базальній та стимульованій порціях вмісту дванадцятипалої кишки.

Отже, для лікування ГАХП високоефективні лікувальні комплекси, які включають квамател, гастроцепін, дуспаталін, еглоніл, гордокс, а при ХП НЗФ ПЗ – креон. За наявності СПК, асоційованого з ДК, хворим з ГАХП доцільне призначення дуфалаку.

САНОГЕНЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ РАННЕЙ РЕАБИЛИТАЦИИ БОЛЬНЫХ ИНФАРКТМ МИОКАРДА В УСЛОВИЯХ САНАТОРИЯ

Дейнега В.Г., Мамедов А.М., Шапран Н.Ф.

Запорожская медицинская академия последипломного образования, г. Запорожье

Ранняя реабилитация больных, перенесших формы острого инфаркта миокарда без осложнений предполагает включение факторов восстановительного лечения уже через 2-3 нед после их выписки из стационара. Если патогенетическое лечение предусматривает устранение ведущих звеньев патогенеза заболевания (гипоксии миокарда, нарушения кислотно-основного состояния, метаболическую терапию), то саногенетический подход, в первую очередь, направлен на активизацию, так называемых саногенетических механизмов выздоровления. Очевидно, что взаимодействие двух подходов в лечении больных может обеспечить максимальный эффект у больных на постгоспитальном этапе.

Нами в условиях санатория апробированы комплексы восстановительного лечения, включающие искусственный горный климат (курсы нормобарической гипоксии), облучение области сердца лазером и биоптроном, сухие углекислые ванны, дозированную физическую нагрузку в плавательном бассейне, терренкур, ЛФК в сочетании с метаболической терапией (милдронат, геровитал, глутаминовая кислота, ретаболил, антиангинальные средства и др.). Исследования проведены более чем у 360 больных. На основании исследования различных показателей (центральной и периферической гемодинамики, вегетативного статуса, периферической крови и др.) выделены наиболее информативные, которые рекомендуем использовать для интегративной оценки комплексного подхода к оценке состояния компенсаторных возможностей организма. Ими оказались коэффициент взаимной корреляции ($r > 0,5$) между RR интервалом и асимметрией дыхательного цикла, уровнем артериального давления и коэффициентом атерогенности, толерантности к физической нагрузке и эритроном. Назначение индивидуальной комплексной терапии на основании многофакторной оценки показателей саногенеза позволил достичь увеличения эффективности восстановительного лечения больных на $(26,4 \pm 1,2)\%$ по сравнению с таковой у больных контрольной группы.

Результаты подтверждают необходимость более широкого внедрения на постгоспитальном этапе такого подхода к лечению в практику санаторно-курортной реабилитации больных, перенесших острый инфаркт миокарда.

МОЖЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ГЕЛІКОБАКТЕРНОЇ ІНФЕКЦІЇ ПРИ ВИРАЗКОВІЙ ХВОРОБІ

Дзвонковська Т.Т., Нейко В.Є., Ромаш Н.І., Зозуляк З.В.

Івано-Франківська державна медична академія, м. Івано-Франківськ

Вивчення виразкової хвороби (ВХ) є актуальною проблемою гастроентерології, спонукає пошук ефективних методів її діагностики, лікування й профілактики. Особливістю сучасного етапу діагностики є існування методів, які дозволяють виявити *H. pylori* в біологічному матеріалі.

Мета роботи – оцінка ефективності деяких методів діагностики хелікобактерної інфекції при ВХ.